

શ્રી ગિરનાર ચેત્ત પરિવાડી સં. મધુસૂદન ઢાંકી-વિધાત્રી વોરા

ઉજ્જયન્તગિરિનાં મંદિરો અનુલક્ષ્યે રચાયેલી ચૈત્યપરિપાટીઓમાં માહિતીની દૃષ્ટિએ આ એક ખુબ જ કિમતી ચૈત્યપરિપાટી છે. અગાઉ પ્રકાશિત થઈ ચૂકેલ, ખુદતતપગચ્છીય 'રત્નસિંહસૂરિ-શિષ્ય'ની, અને 'સોમસુંદરસૂરિ'ના પરિવારના 'રત્નશેખરસૂરિ'શિષ્ય 'હેમહંસની' "ગિરનાર તીર્થ-માળા"માં અપાયેલી વાતોનું આમાં સમર્થન હોવા અતિરિક્ત કેટલુંક વિશેષ સ્પષ્ટીકરણ પણ છે, અને અન્ય કોઈ પરિપાટીકારે નહીં જણાવેલ એવી નવીન હકીકતો પણ છે. કર્તા પોતાનું નામ પ્રગટ કરતા નથી; પણ કોઈ "સંઘવી શવરાજ"ના સંઘમાં આવેલ મુનિની આ રચના હોઈ શકે તેવા તર્ક છેવટની એટલે કે ૪૧મી ગાથા પરથી થઈ શકે છે.

સંપ્રતિ રચના લા.દ.ભા.સં.વિ.મં.ના મુનિપુણ્યવિજયજી સંગ્રહની પ્રતિ ક્રમાંક ૨૯૭૦ ઉપરથી ઉતારી છે. મૂળ પ્રતિમાં જો કે રચના સંવત ૬ લિપી સંવત દર્શાવ્યો નથી; પણ ભાષા અને વસ્તુની દૃષ્ટિએ સાંપ્રત કૃતિ પંદરમા શતકના ઉત્તરાર્ધની જણાય છે, જ્યારે પ્રતિની લિપી સત્તરમા શતકના ઉત્તરાર્ધથી પુરાણી લાગતી નથી.

પ્રારંભમાં યાત્રી-કવિ દેવી 'અંખિકા' અને 'સરસ્વતી'ને સ્મરી, 'નેમિજિન'ને વંદના દઈ, 'જિજ્ઞાસિગિરિ' (ઉજ્જયન્તગિરિ)ના જિણુવરને સાનંદ સ્તવવાનો નિર્ધાર જાહેર કરે છે: (૧). આ પછી 'ગિરનાર'ની તળેટીમાં આવેલ વિશાળ એવા 'જૂનાગઢ' (જૂનાગઢ=જીર્ણદુર્ગ=ઉપરકોટ)નો ઉલ્લેખ કરી, ત્યાંના 'સલષપ્રાસાદ' (શ્રેષ્ઠી 'સલક્ષ' કારિત જિનાલય)માં જુહાર કરી, ઉસવંસ (ઓસવાલ વંશ)માં જન્મેલ 'સમરસિંહે' ઉદ્ધારાવેલ, તિજલપુરિ (તેજપાલ સ્થાપિત 'તેજલપુર' શહેર) પાશ્વરને નમસ્કારી, 'સંઘવી ધુધલ'ના પ્રાસાદમાં 'આદિ જિનવર'ને જુહારવાનું કહે છે: (૨-૩). તે પછી 'ધરણિગ વસહી' ('જીર્ણદુર્ગ'માં હતી)ના મહાવીરસ્વામીને વંદવાનું કહે છે. અને પ્રસ્તુત વસહીમાં ડાખી બાજુનો 'ભદ્રપ્રાસાદ' શ્રેષ્ઠી 'પૂનિગે' કરાવ્યાની નોંધ કરે છે. (૪) આ પછી 'લખરાજે' ઉત્સાહથી કરાવેલ 'ખમાણાવસહી'માં પિત્તળના જિનનાથ 'રિસહેસર' (ઋષભેશ્વર)ને પૂજાએ તેમ જણાવે છે. (૫).

હવે ગિરિવર (ગિરનાર) તરફ સંચરવાની વાત કરે છે. ત્યાં ('વચ્ચાપથક્ષેત્ર'માં રહેલ) 'દામોદર', 'સોવન્નરેખ' (સોનરેખ) નદી, અને 'કાલમેઘ ક્ષેત્રપાલ'નો ઉલ્લેખ કરે છે (૬). એ પછી આવતી નિસર્ગ-શોભાનું વર્ણન ગાથા ૭માં કહે છે. આ પછી (મંત્રીશ્વર) 'ઉદયન' પુત્ર બાહડે (મંત્રી વાગ્ભટ્ટે) વિસલપુરી ત્રેસઠ લાખ ખરચીને 'પાજ' કરાવ્યાનું કહે છે. (૮). 'પાજે' ચડતાં પહેલી 'જિસવા સોની પદમ'ની 'પરવ' (પરખ), ખીજી આવે 'પોરવાડ'વાળાની, તે પછી 'હાથી વાંક'માં 'રાયણ વૃક્ષ' નીચે વિશ્રામી, ત્રીજી 'ધુલિ પરવ' તે 'ધલોડ નાયક'ની, તે પછી 'માંકડકુડી' કને 'માલીપરખ' જવાનું. (૯-૧૧). તે પછી સાપણની વાંકીચૂકી વાટડીએ આગળ વધતાં 'સિલખડકી' અને તે પછી 'ખીજ ખડકી' આવે: (૧૨). તે ત્યાર બાદ પાંચમી 'સુવાવડી'ની પરખ. તે ત્યાંથી જમણા હાથ તરફ 'સહસવિંદ શુક્ર' હોવાનું કવિ-યાત્રી નોંધે છે. (૧૩). તે પછી આગળ ચાલતાં ડાખી જમણી બાજુ 'તોરણો' અને 'અંચલીયા પ્રાસાદ' (અંચલગચ્છીય જિનાલય) નજરે પડવા માંડે છે. આ પછી પહેલી 'પોળ' અને ખીજી 'પોળ'નો ઉલ્લેખ કરે છે. (૧૪-૧૫).

આ પછી યાત્રાકાર તીર્થનાયક ભગવાન નેમિનાથને દેહરે પહોંચે છે. અને ત્યાં છત્ર સાથે

ચામર ઢાળતાં પંચ શબ્દ વાદિત્ર વગાડતાં સંઘવી પ્રવેશે છે અને ભંગલ-ભેરિના ગગનભેડી નાદ, ઢોલ-દર્દરના હડહડાટ, ને ત્યાં વાગતા 'નિસાણુ' અને કન્યાઓ દ્વારા ગવાતા ધવળમંગળનો કાવ્યમય ભાષામાં ઉલ્લેખ કરે છે : (૧૬).

સૌ પહેલાં 'મેલાસાહ'ની દેહરીમાં 'જિનધર્મનાથ'ને નમી, (પશ્ચિમ બાજુના) 'મૂળદાર'ની સામા રહેલ 'સવાલાખી ચુકીધાર' — જેમાં 'વસ્તિગે' ('વસ્તુપાળે') સ્થાપેલ — 'નેમીસર'ના બિંબને વાંદી 'પાશ્વનાથ'ની દેહરી (વસ્તુપાળ કારિત સ્તંભનપુરાવતાર)ને પ્રણમી (મૂળનાયકના મંદિરમાં પ્રવેશે છે) : (૧૭). 'નેમિનાથ'ને નિહાળ્યા બાદ 'તોરણુ' વધાવી, દાન દઈ, 'પાઉમંડપ' (પાદુકા મંડપ) આવી, (ત્યાંથી) 'નેમિનાથ'ને શિરસહ નમી, ત્રણ બાર ધરાવતા ('ગૂઢમંડપ'વાળા) પ્રાસાદને પ્રદક્ષિણા દઈ, (ફરીને) દાન દઈ, વિવિધ ફળફૂલ સાથે (ફરીને) 'જિન'ને ભેટવાની વાત કરે છે : (૧૮). તે પછી અધુકળે પગે ('નેમિનાથ') દેવની પૂજા કરી જેથી માનવ જનમ સફળ થાય, પછી 'ગજપદ-કુંડ'માં સ્નાન કરી ઘોઈ કરી (ફરીને નેમિનાથના) પ્રાસાદે આવ્યા અને ન્હાવણુ-મહેતસવ કરી, કેસર-ચંદનની અર્ચના કરીએ તેમ કવિ કહે છે : (૧૯).

તે પછી 'અગર'ની પૂજા રચી 'રતન' ('રત્ન આવક') દ્વારા સ્થાપિત 'નેમીસર'ની સેવા કરી, 'ભમતી'માં 'ચૈત્ય પરિપાટી' કરી, 'રંગમંડપ' (ગૂઢમંડપ)માં રહેલ જિણવરને પૂજા, ધરમશાળાના મંદિરમાં વંદના દઈ, પછી 'અપાપામઢ' જઈએ તેમ યાત્રી-કવિ ઉમેરે છે : (૨૦).

(આ 'અપાપામઢ'માં) ગઈ ચોવિસી, (બીજા) સાત તીર્થંકરને પૂજા પાપક્ષય કરી, આઠમું (નેમિનાથનું) બિંબ બપ્પભદ્રસૂરિએ ત્રંબાવતી (ખંભાત)માં (મન્ત્ર બળે આકર્ષી) (અભિગ્રહ ધારણ કરેલ) આમરાજને વંદાવેલ (તે અહીં ગિરનાર પર લાવેલ બિંબને નમી), (૨૧) પિત્તળના નેમિનાથના બિંબને પૂજા, પછી (મૂળપ્રાસાદને ફરતી રહેલ) મંત્રીશ્વર વસ્તુપાળે કરાવેલ ૭૨ દેહરીઓમાં પૂજા કરી ત્યાંથી નીકળી વસ્તુપાળે કરાવેલ ત્રણ દેવળની રચનાવાળા લાખો રૂપિયા ખર્ચાને કરાવેલ શત્રુંજયાવતાર આદિનાથને જુહારીશું (૨૨). ત્યાં ડાબી-જમણી બાજુએ રહેલ ગજરૂઢ વસ્તુપાલ-તેજપાલ તથા (વસ્તુપાલ-પિતામહ) સોમ (મન્ત્રી) અને પિતા (મન્ત્રી) આસરાજ છે. મનમોહક પુતળીઓ જોતાં તૃપ્તિ થતી નથી; વળી ત્યાં (ડાબે પડખે) અષ્ટાપદમાં રહેલ ૨૪ જિનવર અને જમણી બાજુએ રહેલ સમેત-શિખરમાં ૨૦ જિન જોઈશું (૨૪). તે પછી ગોવિન્દ શ્રેષ્ઠિએ સ્થાપેલ જીરાપદ્મિલ (પાશ્વનાથ) પૂજા કરીયુગને સંતાપીશું. ત્યારબાદ આગળ સંચરતાં (ખંભાતના) શ્રેષ્ઠી શાણુ અને ભૂંભવના પ્રાસાદે (મૂળનાયક) વિમલનાથ તથા પાશ્વનાથને સ્તંભી તેનો રળિયામણો મુખમંડપ જોઈશું (૨૫). (આ મંદિરમાં) પિત્તળમય સરસ બિંબ છે અને મંદિર કંચન-અલાનકની ઉપમાને લાયક છે. આ પછી સમરસિંહે ઉદ્ધારાવેલ કંથાણચયના મંદિરમાં ત્રણ સ્વરૂપે વિરાજમાન નેમિકુમાર છે ને સ્તંભયુક્ત મેઘનાદ મંડપ (૨૬) તેમ જ જગતી પરની બાવન દેહરીઓ જોઈ હચકું હરખાય છે. (આ મંદિરના) (દક્ષિણ તરફનો) સુંદર ભદ્ર પ્રાસાદ માલદેવે કરાવેલો ને રત્નદેવે પિત્તળનું મોટું બિંબ કરાવેલું. પશ્ચિમનો નામી ભદ્ર-પ્રાસાદ હાજા શ્રેષ્ઠિએ કરાવેલો અને ઉત્તર બાજુનો (૨૭) શ્રેષ્ઠી સદા તથા શ્રેષ્ઠી વત્સ (રાજે) કરાવેલ.

હવે ખરતર વસહી તરફ આવીએ. આ (વસહી) સાધુ નરપાલની સ્થાપેલી છે. તેમાં (જિન)-વીરનું તોરણયુક્ત પિત્તળનું બિંબ છે. ને આજુબાજુ શાંતિજિન તેમ જ પાશ્વનાથના પિત્તળના વખાણવાલાયક કાઉસ્સગીયા છે (૨૮) : અહીં રંગમંડપ(ની છતોમાં) નાગબંધ અને પંચાંગવીર જોતાં અને મંડપમાં પૂતળીઓ પેખી મન પ્રસન્ન થાય છે. મંડપ મૂળ 'માલા ખાડ' પર કરેલો

છે. ત્યાં જમણી બાજુ ભણુશાળી જોગે કરાવેલ અષ્ટાપદ (ભદ્રપ્રાસાદમાં) (૨૯) અને ડાબી બાજુ ધરણાશાહે કરાવેલ (ભદ્રપ્રાસાદમાં) સુપ્રસિદ્ધ સમ્મેતશિખર (ની રચના) છે. (અહીંથી નીકળી આગળ જતાં) અદ્ભુત મૂર્તિ, ચન્દ્રગુફા, પૂર્ણસિંહવસતી, સુમતિજિન, વજ્ર શ્રેષ્ઠિએ સ્થાપેલ સુંદર હોમસર (૩૦), સોમસિંહે - વરદે મૂકાવેલ સારંગ-જિનવર, તે પછી ખરતરગચ્છીય શ્રેષ્ઠી જેઠા કારિત મનોહર વસતી, અને ચન્દ્રપ્રભજિન પૂજ, નાગઝર-મોરઝરના બે કુંડ જોઈ, પૂર્ણસિંહ કોઠારીએ સ્થાપેલ ૭૨ જિનાલયયુક્ત શાંતિનાથ પ્રાસાદમાં નમી (૩૧), ઇન્દ્રમંડપે ઇન્દ્રમહોત્સવ કરી, ત્યાં પૂનિમ દેરીમાં દર્શન કરી (૩૨), ગજપદકુંડ (પરના આઠમિખંડ), સાંકળીયાળી પાજ, જ્વરશિલા થઈ (૩૩) પ્રાતઃકાળે અગ્નિકાના શિખર તરફ જવા રવાના થાય છે. રસ્તામાં ચન્દ્રપ્રભ જિનવરની સ્તુતિ કરી, સિદ્ધરાજ (શ્રેષ્ઠીએ) ઉદ્ધારાવેલ (વસ્તુપાલ મન્ત્રીકારિત) કપઢીં ચક્ષુ તરફ જઈ, ત્યાંથી ચક્ષુ ભરતે કરાવેલ(ને મંદિરે) આરાધી, રામ-કુંગરની બે દેહરીએ થઈ, રાજમતી તરફ વળે છે (૩૪); રાજમતીની ગુફામાં નેમિ-વિરહમાં કંકણુ ભાંગી (સાધવી થયેલી રાજમતીની પ્રતિમાના દર્શન કરી, ત્યાંથી નીચે દેખાતા શિવાદેવી પુત્ર (નેમિનાથ)ના ઉદયશેખર કલશયુક્ત મંદિરની વાત કરી (૩૫), હવે દિગમ્બર સમ્પ્રદાયના કોટડી - વિહાર તરફ જાય છે. ત્યાં શ્રેષ્ઠી પાતાએ કરાવેલ પિત્તળના આદિનાથને નમી, લાવસાર ડાહાવિહાર (ચેતામ્બર)માં અજિત જિનેશ્વરને નમી, શ્રેષ્ઠી લખપતિએ કરાવેલ ચતુર્મુખ પ્રાસાદમાં જિનવરની પૂજ કરી (૩૬), ગંગાકુંડે ગંગાના દેવળમાં ઇન્દ્રે સ્થાપેલ જિનવરનું ધ્યાન ધરી, તે પછી ગણપતિ અને રથનેમિની દેરીમાં નમી, ચિત્તર સાહે કરાવેલ અંબિકાની પાજ પર ચઢી (૩૭), ચીતડા પૂનાએ કરાવેલ અને સામલ શાહે ઉદ્ધારા-વેલ અંબિકાના પ્રાસાદમાં નમી, ત્યાં સંઘવિઘ્નવિનાશના ભગવતી અંબિકા (સમ્મેતની) પંચ-મૂર્તિ સમક્ષ શ્રીફળ ધરાવી (૩૮) હવે અવલોકના શિખર પર ચડી ત્યાંથી સહસ્રામ્રવનનું નિરીક્ષણ કરી, અને ત્યાંથી નીચે દેખાતા લાખારામ તથા સામે શામ્બ અને પ્રદ્યુમ્ન શિખરને દૂરથી નમી તેમજ પ્રદ્યુમ્ન શિખર પર રહેલ સિદ્ધિ - વિનાયક તેમ જ અદૃષ્ટ રહેલ કંચન - બલાનકનો નિર્દેશ કરી (૩૯), નેમિનાથના મંદિર પર યાત્રી આવે છે. ત્યાં ઇન્દ્રમાલ પહેરી ઇન્દ્રમહોત્સવ કરી દાન દઈ, સુવર્ણના ઝળહળતા કલશવાળા એ સજ્જનવિહારના (વાસ્તુશાસ્ત્રોક્ત) પૃથ્વીજ્ય પ્રાસાદ પર ધ્વજ ચઢાવી (૪૦) યાત્રી-કવિ કહે છે કે જયસિંહ સિદ્ધરાજે ગરવા ગિરનારના તળ પરના પ્રાસાદ બનાવવા પાછળ ૫,૭૨,૦૦૦૦૦ વીસલપુરી (દ્રમ્મ) ખર્ચીને પોતાની કૌતિનો સંચય કર્યો. પ્રસિદ્ધ એવા સંઘવી શવરાજે (નેમિનાથના) ભવને કનકકળશ અને ધ્વજ સ્થાપી યશ લીધો. જે એકચિત્તથી જિનવરની (માલ?) નિત્ય સાંભળે છે તેને તીર્થયાત્રાનું ઘણું ફળ મળે છે (૪૧).

આ ચૈત્ય પરિપાટીમાં પંદરમા શતકમાં થયેલ બાંધકામો સંબંધમાં અન્ય ગિરનાર સંબંધ પરિપાટીઓમાં નહીં દેખાતી ઘણી ઘણી નવી હકીકતો નોંધાયેલી જેવા મળે છે. જેમકે અંચલીયા પ્રાસાદ, (તારંગાતીર્થના ઉદ્ધારક) જોવિંદ શ્રેષ્ઠિએ કરાવેલ જીરાપલ્લિ - પાર્શ્વનાથ, લખપતિ શ્રેષ્ઠીનો ચતુર્મુખ પ્રાસાદ, દિગમ્બર પાતાવસહી, અને તેની બાજુની ચેતામ્બર ડાહાવસહી, ચિત્તર સાહની કરાવેલી અંબાજીની પાજ, ઇત્યાદિ. તો ખીજ બાજુ અહીં કરાવેલ બેએક વાતો જૂની હકીકતો સામે રાખતાં તથ્યપૂર્ણ જણાતી નથી : જેમકે નેમિનાથના મંદિરને ફરતી દેવકુલિકાઓ વસ્તુપાલ મન્ત્રીની બનાવેલ નહોતી. મૂળ મંદિર ઈ. સ. ૧૧૨૯માં પૂર્ણ થયા બાદ આ દેવકુલિકાઓના છાદ તથા સંવરણાં ઈ. સ. ૧૧૫૯માં પૂર્ણ થયાનો શિલાલેખ ત્યાં છે; અને નેમિનાથના મંદિરના બાંધકામને લગતો ખર્ચ આત્યંતિક અતિશયોક્તિપૂર્ણ હોવા ઉપરાન્ત “વીસલપુરીય કોરી”નું સિદ્ધ-રાજના સમયમાં ચલણ હોવાનું કહેવું એ તો કાલાતિક્રમ જ છે.

શ્રી ગિરનાર ચૈત્ય પરિપાટિ

સમરીય અંબિકિ સરસતી, વંદિય નેમિ જિણુંદ	
ઊજલિગિરિ જિસવર-થણુઅ, હીઈઈ ધરી આણુંદ	૧
શ્રીગિરિનારહ તલહટીય, જૂનૂગઢ સવિશાલ	
સલખ-પ્રસાદિ જુહારીઈએ, તિજલપુરિનુ પાસ	૨
સમરિ સિંધિ ઊધારં કીઉ, ઉસવંસ અવચાર	
તુ સંઘવી ધુંધલ તણુઉ એ, જિણુહરિ આદિ જુહાર	૩
ધરણિગવસહી વંદીઈ એ, સ્વામીશ્રી મહાવીર	
ડાખઈ ભદ્રપ્રાસાદ તિહ પૂનિગ ગુણુગંભીર	૪
ખમાણા વિસહી કારવીય લખરાજ ધરીઅ ઊછાહ	
પીતલમઈ પ્રભુ પૂજીઈ એ, રિસહેસર જિણુનાહ	૫
હવિ ગિરિવરભણી સાંચર્યા એ, દામોદર સવિલાસ	
સોવનરેખનદી-કન્હઈ એ, કાલમેઘ ક્ષેત્રપાલ	૬
રાયણિ આંખા આંખલીય, વનસઈ ભાર આઢાર	
મોર મધુર-સરિ સોહતી એ, ગિરિ પાખલિ વન ખાર	૭
પાજ કરાવી સોહલીય, ખોહિથ ઉદયન સાખ	
ખાહડ વીસલપુરીય તિહાં, વેચા ત્રિસકિ લાખ	૮
ઊસવાલ સોની પદમતણી, પાજઈ પહિલી પરવ	
પરવ ખીજી પોરવાડ તણી, વીસ ભીમ કરિસિ ગર્વ	૯
હાથી વંકિ ઝીલિ દીસઈ, રાયણિ રુખ વિશ્રામ	
ત્રીજી ધુલીય પરવ ધલોડણાયગની અભિરામ	૧૦
ત્રિહૂં સલઉરી ચાહતાં એ લાગઈ સીઅહુ વાઉ	
માંકડકૂડી-કન્હઈ ચઉથી, માલીપરવઈ જાઉ	૧૧
વાંકી ચૂંકી વાટડી અલિઈલી સાપલ જેમ	
વરતિત્ત સિલખડકી પરઈ એ, ખીજી ખડકી તેમ	૧૨
પાંચમી પરવ સૂઆવડીઅ, વઉલી અંખર હેકિ	
જાતાં જિમણુઈ સહસમિદ ગુફા ભણી દિઉ દ્રેંકિ	૧૩
ડાખા-જિમણા તોરણા એ, આ ગમ આંચલીયાપ્રાસાદ	
પહિલી પોલિ પા(પે)સતાં એ, સહીઅર કીજઈ સાદ	૧૪
સભકર નવલખ જિણુહરુ એ, પઈસત ખીજી પોલિ	
દેવલોક સામ્હું કરઈ એ, સંઘવી ખિઠા ઊલિ.	૧૫

[વસ્તુ]

નેમિપ્રતિમા નેમિપ્રતિમા લેઈઅ આવંતિ છત્રચામર સિરિ ઢાલીઈ,
પંચશબ્દ-વાજિત્ર વાજઈ, પઈસાડુ સંઘવી હુઈ
ભુંગલ-ભેર-ઝિણિ ગગનિ ગાજઈ, ઢોલ-દદામાં દડદડી
વાજઈ ગુહિર નીસાંણ, ધવલમંગલ ખાલા દેઈ, અરીયણુ પડઈ પરાણુ ૧૬

[ઢાલ]

મેલાસાહ તણી દેહરીઈ, ધર્મનાથનઈ નમતાં જઈઈ
મૂલ દ્વારિ થાકણુ એ, સાહમી સવાલાખી ચુકીધર
વસ્તગિ થાપિહ તિહાં નેમીસર
પ્રણમુ પાસઈ દેહરીઅ ૧૭

નેમિ નિહાલી તોરણિ વધાવુ, દાન દેઈ પાઉ-મંડિપિ આવઉ
નેમિનાથ સિર નાંમીઈ એ, ત્રિવારઈ પ્રાસાદ પ્રદક્ષીણુ
દાન દેઈ જે હુઈ વચક્ષણુ, ફૂલફલે જિન ભેટીઈ એ ૧૮

અધૂલક પાયે પૂજ્યા દેવ, માનવ-જનમ સફલ હુઉ હેવ
ગજપદ-કુંડિ સનાંન કરું, ધોતિ કરી આવ્યા પ્રાસાદિ
નહવણુ-મહોછવ કીઉ નવનાદિ, કેસર-ચંદનિ ચરચીઈ એ ૧૯

પૂજ રચીનઈ અગર ઊખેવઉ
રતન-થાપિત નેમીસર સેવઉ
ભમતી ચેત્રપ્રવાડિ કરઉ રંગમંડપિ જિણુવર પૂજજઈ
ધર્મશાલા ચૈઈત્ય વંદન કીજઈ, અપાપામદિ જાઈઈ એ ૨૦

અતીત ચઉવીસી સાત તીર્થંકર
તે પૂજજઈ પાપ-ક્ષયંકર
આઠમૂ ખિંખ ત્રંભાવતીય, આમરાયનઈ તે વંદાવિઉં
ખપલટસૂરિ તિહાં અણાવું, અરિઠનેમિનઈ દેહરઈ એ ૨૧

હવઈ પીત્તલમઈ દિગંબર ખિંખ
નેમિતણું પૂજઉ અવિલંખ
ખહુતિરિ દેહરી પૂજઈ એ ત્રિણિ તોર વસ્તગિ ઇહિં કીધી
આદિલ ભોઅણિ ત્રણિ પ્રસિધી, લાખ લાખ ધન વેચીઉ એ ૨૨

વસ્તગિ કીધુ સેતુજિ-અવતાર

આદીસરનઈ કરુઅ જોહાર

ગિરુઆં પીતલ ખિંબ નમુ ડાખા-જિમણા ગયવર ખિઉ

વસ્તગિ-તેજૂગઊરી તેઉ સોમ અનઈ આસરાજ અછઈ ૨૩

રંગમંડપિ નવ-નાટક સોહઈ

પૂતલીએ અપછર મન મોહઈ

જોતા તૃપતિ ન પામઈ એ, અષ્ટાપદિ જિણુવર ચઉવીસઈ

જિમણુઈ સમેત સિહરિ જિણુ વીસઈ, વઈરા દેહરી જોઈઈ એ ૨૪

જીરાઉલઉ ગોઈઆગરિ થાપિઉ, તે પૂજી કલિયુગ સંતાપ્યઉ

ચેત્ર-પવાડિઈ સાંચર્યા એ, શાંણાગર ભૂંલવ પ્રાસાદઈ

વિમલ પાસ થણુઉ સરુઉ સાદિ, મુખમંડપ રુલીઅમણુઉ એ ૨૫

સાવ પીતલમઈ ખિંબ વખાણું

કંચણુ બલાણા ઉપમ આણું

કલ્યાણુત્રય પેખીઈ એ, સમરસિંહ કીધુ ઉધાર

ત્રિહુરૂપે છઈ નેમિકુમાર, મેઘનાદ મંડપ સધર ૨૬

જગતિઈ બાવન દેહરી હીસઈ

જિણુવર જોતાં હઈઉઈ હીસઈ

માલદેવ તણુઉ ભદ્ર ભલઉ, રતનદેશુરુ પીતલસામિ

પશ્ચિમ ભદ્ર હાજનઈ નામિ, ઉત્તરદસિ ભદ્ર વર્ણુવ એ ૨૭

સદઈવછેરઈ તેઉ કરાવિઉ

હવઈ ખરતરવસહીભણી આવિઉ

નરપાલસાહની થાપના એ, સતોરણુઉ પીતલમઈ વીર

શાંતિ-પાસ છઈ સાચઉ શરીર, કાસગીઆ પીતલતણા એ ૨૮

રંગમંડપિ નાગખંધ નિહાલઉ

પૂતલીએ મંડપિ મન વાલઉ

પંચાંગવીર વસેખીઈ એ, માલાખાડઈ મંડપ જાણુ

જિમણુઈ અષ્ટાપદિ વખાણુ, ભણુસાલી જોગઈ કીઉ એ ૨૯

ડાખઈ સમેતસહિર પ્રસીધુ

તે પણિ ધરણુઈ સાહિ કીધઉ

અદબદ મૂરતિ ચંદ્રગદ્ધા, પૂનિમવસહી સ(સુ)મત જિણેસર
 વયનગરિ થાપિઉ અલવેસર, હોમસર રુલીઆમણું ૩૦
 સોમસીવરદે સારંગ જિણુવર
 ખરતર જોઠાવસહી મણુહર
 ચંદ્રપ્રભજિન પૂજીએ, નાગઝરિ મોરઝરિ એ કુંડ ચાહુ
 બહુત્તિરિ જિણાલધ શાંતિ આરાહુ, પુનઈ કોઠારી થાપીઉ એ ૩૧
 ઇંદ્રમંડપિ હુઈ ઇંદ્ર-મહોછવ
 પૂનિમ દેહરી દીસઈ અભિનવ
 વવેક સં.... નેમિ નમુ, માંસખમણુ મનરંગિ કીધૂ
 ચિહ્નુ ચોલસું અણુસણું સીધઉં, સહુડાદે ચક્રી-કન્હઈ એ ૩૨
 ગજપદકુંડિ ઉરી છઈ અષ્ટ
 તેહ પરઈ છઈ કંડ વિશષ્ટ
 સંકલ પાજઈ છત્રસિલ ૩૩

[વસ્તુ]

હવઈ ચાલઉ હવઈ ચાલઉ ભણીઅ અંખાવિ
 ભાણુ મૂરતિ ગુરુ જિણુહરઈ
 ચંદ્રપ્રભ જિણુવર થુણીજઈ
 સીધરાજ ઉધધાર કીઉ, કવડગદ્ધ દેઉલ ભણીજઈ
 મરુદેવ્યા મયત્રલ આરુહી ભરથેસર સંજત
 રાડા(? રામ) ડુંગર હો(દો ?)ઈ દેહરી રાજમતી તુપત્ત ૩૪

ઢાલ

રાજમતી પ્રાસાદ તલિ ગદ્ધ માહિ પડંતી
 શંભમૂરતિ જોઉ નેમિ વિરહ-કંકણ મોડંતી
 કૂંક્રકાજલ-વન્ન તિહાં નીઝરણુ ઝરંતી
 ઉદયસેખર વીર કલસ શિવાદેઉલ દીસંતી ૩૫

હવઈ ચાલ્યા દિગંખરુ એ, કોટડીઅ વિહારો
 પાતાનઈ પીતલ તણુઉ એ, આદિનાથ જોહારુ
 ભાવસાર ડાહા વિહાર નમુ અજિત જિણેસર
 ચતુર્મુખ લખપતિ તણુ એ, પૂજીજઈ જિણુવર ૩૬

ગંગાકુંડિ ગંગદેઉલ જોઈ નઈ જાઉ
 મહિતી આણુ દેવરાજ તણુઉ, જિણુહર જિન ધ્યાઉ
 ગણપતિ રહિનેમિ દેહરી એ, દોઈ અંબિક પાજ
 ચીત્તરસાહિ કરાવીઉ એ, કીધું અવિચલ કાજ ૩૭
 ચીત્તુડા પુનાતણુઉણુ અંબાઈ પ્રસાદ
 તે સાંભલસાહુઈ ઉધરિઉ એ, ખેત્ર વસંતા નાદ
 પંચમૂરતિ અંબિકતણી એ, નમતાં દુખ નાસઈ
 ફલ-નાલીઉરે ભેટીઈ એ, સંઘ-વિધન વિણુસઈ ૩૮
 હિવ અવલોણુ સહિર(સિહર) ચડી સહિસાવન પેણુ
 લાખારામી કણુચરી એ, સિદ્ધ દેહરી દેણુ
 સામિ-પજૂન નમેવિ ખેઉ, સિધવણુાયગ વખાણુ
 કંચણુખલાણુઉં જિહાં છઈ એ, પણિ ઠામ ન જાણુ ૩૯
 નેમિ ભૂયણિ વલી આવીયા એ
 પહિરઈ ઇન્દ્રમાલ, ઇન્દ્રમહોછવ દાન દેઈ
 ધજ ચડઈ વિશાલ, હેમકલસ દંડ ઝલહલઈ એ
 સાજણુ વિહાર પૃથ્વીજઈ પ્રાસાદ તલિ ગિરુઉ ગિરનાર ૪૦
 લાખ ખહુત્તિરિ પાંચ કોડિ વીસલપુરી વેચી
 સિદ્ધરાય જેસંગદેવિ નિજ કીરતિ સંચી
 વીરાહુરુ સંઘવી સજાણુ શવરાજ પ્રસીધઉ
 કનક કલસ ધજ ઠવિય ભૂયણિ જિણિ જસ લીધઉ
 એકમના નિતુ સુણુઈ એ એહ જિણુહર-માલ
 તીરથ યાત્રા તણુઅ ફલ હોઈ વિશાલ ૪૧

ધતિ શ્રી ગિરનાર ચૈત્ય પરવાડિ સંપૂર્ણ સમાપ્તઃ કલ્યાણુ ચ ॥